

Hvert Sted og hver Baadeplads har ønsket sin Havn, og de tidligere Kommissioner har haft forkerte Opgaver og er faret ud med nogle forfærdelige Tal, vi har her lige haft for Øje Tallene for Thyborøn Kanalens Vedkommende. Det har gjort, at Spørgsmaalet ikke tidligere har været modent til Løsning. Nu er der første Gang sket det, at danske Fiskere har samlet sig om en Plan til Sagens Ordning, en fælles Plan, der tilsidesætter alle smaalige Interesser. Den har vi Vestkystrepræsentanter herinde grebet og ført frem, og derfor er det først nu, at Sagen foreligger som et Lovforslag. Og Ministeren maa ikke være forbavset over dette, han hørte selv i Fredericia Fiskernes Ønske.

Ministeren indlod sig ogsaa paa at kritisere Bekostningsspørgsmaalet og mente, at Udførelsen af vor Plan vilde blive dyrere end anført, og han nævnte, at Havneanlægene skulde føres ud over tredie Revle. Ja, vi læste jo i gamle Dage i Erslevs Geografi, at der langs Jyllands Vestkyst gaar tre Revler. Og det gør der ogsaa mange Steder, men nogle Steder gaar der kun to Revler og andre Steder kun een, og paa ganske enkelte Steder findes der i Virkeligheden slet ingen. Og det er overvejende der, man vil bygge disse Havne.

Saa kom den højtærede Minister med en Udtalelse, som bedrøvede mig, idet han sagde: Er Lovforslaget forelagt for at gavne Sagen, eller er det forelagt for at bibringe Fiskerne den Opfattelse, at Regeringen gaar imod den? Selvfølgelig er vort Lovforslag kun fremkommet for at gavne Sagen, og jeg synes, det er mærkeligt, at man kan tvivle derom. Spørgsmaalet om, hvorvidt Regeringen er for eller imod Havesagen, er Regeringen selv Herre over at faa afgjort. Hvilken Opfattelse den i saa Henseende vil bibringe Befolkningen — om den sympatiserer med vor Sag eller er imod den —, er noget, Regeringen selv er Herre over. Men det forbavtede mig endnu mere, at Ministeren kunde udtale, at den foreliggende Sag var egnet til at volde Strid mellem Partierne, og at nu skulde vi holde alle Stridsspørgsmaal nede. Lovforslaget er ikke fremkommet i Kraft af Strid, det er fremkommet i Kraft af en Enighed, der for første Gang er til Stede mellem danske Fiskere. Det var vel Hensynet til Grundloven, der skinnede igennem Ministerens Ord, men jeg maa sige, at jeg synes, denne Regering vel nok kunde bruges til andre Ting end til at lirke paa

denne Grundlov. Jeg synes, at den højtærede Minister maa være glad ved, at vi her giver ham en Opgave, som kunde give ham Palmer i Hænderne, hvis han vilde plukke dem. Jeg maa derfor sige til den højtærede Minister, at jeg venter fremdeles paa — og hans Udtalelser har heller ikke udelukket det —, at vi kan faa noget ud af denne store Sag, at vi maa kunne arbejde sammen paa den, og at vi maaske kan forene det bedste i begge Lovforslagene.

Der har været Tale om en Kommission, og vi foreslaar netop en Kommission, men en Kommission med en bestemt begrænset Opgave, en Kommission, der skal arbejde indenfor en bestemt finansiell Ramme, det mener jeg er aldeles nødvendigt. Nedsætter vi igen en Kommission med fri Besigt, vil den kunne kaste lige saa mange Millioner ud, som den lyster, men det vil ikke være til Gavn for Sagen. Og i Befolkningen er der megen Interesse for Spørgsmaalet om Vestkysthavne. Jeg vil bede baade det ærede Medlem fra Randers (Mortensen) og andre ærede Medlemmer lægge Mærke til, at det ikke blot er blandt de danske Fiskere, at denne Sag møder Kærlighed, den møder det ogsaa i en meget stor Del af vort Folk. Men selv om denne Kærlighed er til Stede, maa den selvfølgelig have en finansiell Begrænsning, og vi har ment, at denne Kærlighed passende kunde begrænses af Summen fra 15 til 18 Mill. Kr. I Virkeligheden har der ikke rejst sig en eneste reel Indvending imod vort Lovforslag, hverken imod Summens Størrelse eller imod Enkeltheder. Ja, et enkelt Medlem, det ærede Medlem fra Bogense (G. Fog-Petersen), mente, at Vestkystfiskerne havde nu en Gang vænnet sig til at fiske paa en bestemt Maade, og som Følge deraf kunde de undvære disse Havne, og derfor var det ikke særlig betimeligt at lave dem; jeg antager dog, at det ærede Medlem staar ret ene med denne Opfattelse. Jeg vil haabe, at Forhandlingerne her ikke resulterer i, at vi faar en Kommission, der igen faar fuldstændig fri Besigt og faar Lov til at lave et Forslag, der ikke tager Hensyn til det, vi herinde vil, og jeg haaber, vi ved en Kommissionsbehandling af Sagen maa naa til et Lovforslag, som er praktisk gennemførligt og indeholder Tal, som det er muligt at faa sat igennem i Rigsdagen. Der er neppe Anledning til at sætte Rigsdagsmænd ind i en saadan Kommission, saaledes som der har været Tale om, thi Rigsdags-